

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. spalio 29 d.*

Byloje T-212/06

Bowland Dairy Products Ltd, įsteigta Barouforde, Lankašyre (Jungtinė Karalystė), atstovaujama solisitoriaus J. Milligan, QC D. Anderson ir baristerio A. Robertson,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą P. Oliver, J.-P. Keppenne ir L. Parpala,

atsakovę,

dėl, pirma, prašymo panaikinti tariamą Komisijos atsisakymą skubaus įspėjimo apie pavojų sistema, numatyta 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p. 1; 2004 m. specialusis

* Proceso kalba: anglų.

leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463–486), 50 straipsnyje, išplatinti papildomą pranešimą dėl Jungtinės Karalystės *Food Standards Agency* leidimo prekiauti ieškovės pagamintu baltuoju sūriu ir, antra, prašymo atlyginti žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl šio atsisakymo,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai M. Prek (pranešėjas) ir V. M. Ciučă,
posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. kovo 5 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

¹ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis

Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, apibrėžia su maisto saugos klausimais susijusias procedūras.

- 2 Reglamento Nr. 178/2002 IV skyriuje „Skubaus įspėjimo apie pavojų sistema, krizių valdymas ir avarinės situacijos“ įtvirtinta skubaus įspėjimo sistema, skirta maistui ir pašarui (toliau – SĮPS).

- 3 Reglamento Nr. 178/2002 50 straipsnyje nurodyta:

„Skubaus įspėjimo apie pavojų sistema

1. Skubaus įspėjimo apie pavojų sistema, skirta pranešti apie tiesioginį arba netiesioginį maisto ar pašarų keliamą pavojų žmonių sveikatai, šiuo reglamentu yra nustatoma kaip tinklas. Jį sudaro valstybės narės, Komisija ir (Europos maisto saugos) tarnyba. Valstybės narės, Komisija ir (Europos maisto saugos) tarnyba, kiekviena atskirai, paskiria po kontaktinį punktą, kuris yra tinklo narys. Komisija atsako už tinklo valdymą.

2. Jei tinklo narys turi informacijos apie maisto ar pašarų keliamą tiesioginį arba netiesioginį pavojų žmonių sveikatai, ši informacija skubaus įspėjimo apie pavojų sistema turi būti nedelsiant perduota Komisijai. Komisija ją tuoj pat perduoda tinklo nariams.

(Europos maisto saugos) tarnyba pranešimą gali papildyti moksline arba technine informacija, kuri valstybėms narėms suteiktų galimybę imtis skubių ir tinkamų rizikos valdymo veiksmų.

3. Nepažeisdamos kitų Bendrijos teisės aktų, valstybės narės skubaus įspėjimo apie pavojų sistema tuoj pat praneša Komisijai apie:

- a) kiekvieną jų patvirtintą priemonę, kurios tikslas – apriboti maisto arba pašarų, dėl kurių būtina imtis skubių veiksmų, pateikimą į rinką arba priversti juos pašalinti arba atsiimti iš rinkos, siekiant apsaugoti žmonių sveikatą;
- b) kiekvieną rekomendaciją arba sutartį su profesionaliais operatoriais, kurių tikslas – laisvai arba privalomai sustabdyti, apriboti arba nustatyti atskiras maisto arba pašarų pateikimo į rinką arba galimo vartojimo sąlygas dėl grėšiančio rimto pavojaus žmonių sveikatai, dėl kurio būtina imtis skubių veiksmų;
- c) kiekvieną Europos Sąjungos pasienio posto kompetentingos institucijos su tiesioginiu arba netiesioginiu pavojumi žmonių sveikatai susijusį produktų arba pašarų partijos, konteinerio ar krovinio atmetimą.

Kartu su pranešimu išsamiai paaiškinamos veiksmų, kurių ėmėsi pranešimą pateikusios valstybės narės kompetentingos institucijos, motyvai. Po to laiku pateikiama papildoma informacija, ypač tuomet, kai pranešime nurodytos priemonės yra keičiamos arba panaikinamos.

Komisija nedelsdama perduoda tinklo nariams pranešimą ir papildomą informaciją, gautą remiantis šio straipsnio pirma ir antra pastraipomis.“

Ginčo aplinkybės

- 4 Ieškovė – pagal Anglijos teisę įsteigta bendrovė *Bowland Dairy Products Ltd*, kurios tikslas – šviežio sūrio, konkrečiai kalbant, baltojo sūrio, gamyba. Nuo 1999 m. *Pendle Environmental Health Office* (vietos maisto saugos tarnyba), veikianti prie *Food Standards Agency* (toliau – FSA), jai leido gaminti baltąjį sūrį iš įvairių pieno rūšių.
- 5 2006 m. birželio 9 d. Maisto ir veterinarijos tarnyba (FVO), t. y. direktoratas, priklausantis Europos Bendrijų Komisijos Sveikatos ir vartotojų apsaugos generaliniam direktoratui (GD), dalyvaujant FSA atstovui, ieškovės biure ir kokybės kontrolės laboratorijoje atliko patikrinimą. FVO patikrinimo išvados buvo išdėstytos 2006 m. birželio 12 d. Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD vidaus pažymyje ir atsispindėjo misijos, kurią nuo 2006 m. gegužės 31 d. iki birželio 26 d. FVO atliko Jungtinėje Karalystėje, galutinės ataskaitos projekte.
- 6 2006 m. birželio 14 d. FSA SĪPS pateikė skubų pranešimą apie pavojų, kuriame nurodė: „Netinkama pieno produktų gamyba. Kontrolės sistema, nepritaikyta antibiotikams nustatyti“. FSA pranešimą taikė „visoms baltojo sūrio rūšims, pažymėtoms sveikumo ženklų UK PE 023.EEC“, t. y. visoms ieškovės gaminamoms sūrio rūšims. 2006 m. birželio 16 d. SĪPS buvo pateikta papildoma informacija.
- 7 Nuo 2006 m. birželio 16 d. iki birželio 26 d. ieškovė uždarė savo patalpas.

- 8 2006 m. birželio 20 d. FSA atliko auditą ieškovės patalpose. 2006 m. birželio 23 d. Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD adresuotame laiške FSA išreiškė susirūpinimą dėl nustatytos ieškovės praktikos ir nurodė priemones, kurių šiuo atžvilgiu buvo imtasi. FSA padarė išvadą, kad ieškovės toliau vykdoma veikla, ėmusis nurodytų priemonių, nekelia problemų visuomenės sveikatai ir nepažeidžia Bendrijos teisės aktų.
- 9 2006 m. birželio 26 d. FSA leido ieškovei toliau gaminti baltąjį sūrį, ir ji pradėjo tą pačią dieną.
- 10 Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD ir FSA iš naujo diskutavo dėl 2006 m. birželio 9 d. FVO išvadų ir FSA audito, o 2006 m. liepos 4 d. įvyko susirinkimas.
- 11 2006 m. liepos 19 d. elektroniniu laišku M. F. iš FSA pateikė Komisijai šį papildomo pranešimo projektą ir nurodė, jog pageidauja jos komentarų bei pasiūlymų:

„Didžiosios Britanijos valdžios institucijos 2006 m. birželio 20 d. atliko išsamų *Bowland Dairy Products Ltd* auditą. Jį baigus dvi partijos baltojo sūrio, pagaminto iš pieno, laikomo netinkamu žmonėms vartoti, buvo išsiųstos iš Jungtinės Karalystės į Vokietiją ir prižiūrint sunaikintos birželio 27 dieną.

Be to, konstatuota, kad reikia imtis taisomųjų priemonių, todėl buvo patobulintos rizikos veiksmų analizės ir svarbiųjų valdymo taškų procedūros, kokybės kontrolė ir pieno specifikacijos nuo gavimo momento.

Todėl Didžiosios Britanijos valdžios institucijos leidžia prekiauti *Bowland* pagamintu baltuoju sūriu.“

12 2006 m. liepos 20 d. Komisija atsakydama išsiuntė FSA tokį elektroninį laišką:

„Gerbiamasis M. [F.],

Mes taip pat džiaugiamės vakar iš naujo išaiškinę [Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD] poziciją, susijusią su pienu, kurio sudėtyje yra antibiotikų, ir skystu pienu. Po vasaros pertraukos ketiname valstybėms narėms pasiūlyti teisinę priemonę, nurodančią, ką reikia daryti su šiais dviem ingredientais ir kokios jų kontrolės taisyklės, kai jie naudojami sūriui gaminti.

Mes jums dėkojame, kad pasitarėte dėl laiško projekto, skirto skubaus įspėjimo apie pavojų sistemai. Mes suprantame, kad paskutiniame sakinyje: „Todėl Didžiosios Britanijos valdžios institucijos leidžia prekiauti *Bowland* pagamintu baltuoju sūriu“ išreikšta jūsų pozicija, tačiau ji nesutampa su [Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD] pozicija. Iš mūsų vakarykščio pokalbio supratome, kad nuo birželio 26 d. (tai yra data, nuo kurios *Bowland* pradėjo vėl gaminti savo produkciją) *Bowland* toliau naudoja pieną, kurio atžvilgiu nebuvo patvirtinta, kad jo sudėtyje esantis antibiotikų kiekis yra mažesnis už didžiausią leistiną liekanų kiekį, ir skystą pieną, nors tinkamomis priemonėmis nebuvo patvirtinta, kad nėra cheminių produktų.

Todėl [Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD] negali pritarti jūsų laiške esančiam pareiškimui.

Mes galėsime patvirtinti jūsų laiško projektą, tik jei patvirtinsite, jog šių dviejų rūšių pienas nėra naudojamas gaminant baltąjį sūrį.

Alternatyviai mes galime išplatinti jūsų pranešimą SĮPS, bet tokiu atveju tai padarytume kartu su [Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD] pranešimu, kad, „Komisijos tarnybų nuomone, *Bowland* pagamintu baltuoju sūriu negali būti prekiaujama“.

Pagarbiai,

[E. P.]“

¹³ 2006 m. rugpjūčio 23 d. elektroniniu laišku, adresuotu M. P., M. Y. iš FSA paprašė Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD SĮPS išplatinti raštą, suformuluotą vienodai kaip 2006 m. liepos 19 d. projektas. Tą pačią dieną Jungtinės Karalystės valdžios institucijos pateikė tą patį pranešimą SĮPS kontaktiniam punktui Komisijoje.

¹⁴ 2006 m. rugpjūčio 24 d. Komisija šį pranešimą išplatino SĮPS. Ji taip pat išplatino savo tarnybų raštą, apimantį 2006 m. liepos 4 d. susirinkimo protokolo projektą, kuriame pabrėžė Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD nepritarimą dėl FSA ieškovei suteikto leidimo (toliau – 2006 m. rugpjūčio 24 d. raštas).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 15 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu 2006 m. rugpjūčio 11 dieną.
- 16 Atskiru dokumentu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai tą pačią dieną, ieškovė pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių, prašydama Pirmosios instancijos teismo nurodyti, pirma, sustabdyti ginčijamo sprendimo, esančio 2006 m. liepos 20 d. elektroniniame laiške, vykdymą ir, antra, išplatinti SĮPS papildomą FSA pranešimą.
- 17 2006 m. rugpjūčio 25 d. ieškovė perdavė Pirmosios instancijos teismui kopiją laiško, kurį tą pačią dieną išsiuntė Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD ir kuriame nurodė, kad prašys Pirmosios instancijos teismo išnagrinėti jos prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių ir pagrindinį ieškinį kaip pateiktus ne tik dėl 2006 m. liepos 20 d. elektroninio laiško, bet ir dėl 2006 m. rugpjūčio 24 d. rašto.
- 18 2006 m. rugsėjo 12 d. Nutartimi *Bowland Dairy Products prieš Komisiją* (T-212/06 R) Pirmosios instancijos teismo pirmininkas įpareigojo Komisiją atšaukti 2006 m. rugpjūčio 24 d. raštą, kol bus priimta nutartis, užbaigianti laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą. 2006 m. rugsėjo 13 d. Komisija šią nutartį įvykdė.
- 19 2006 m. spalio 24 d. laišku ieškovė atsisakė prašymų dėl laikinųjų apsaugos priemonių ir reikalavimų dėl panaikinimo. Vis dėlto ji nurodė, kad palieka ieškinį tiek, kiek jis susijęs su jos tariamai patirtos žalos atlyginimu.

- 20 2006 m. lapkričio 29 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo pirmininkas nurodė išbraukti bylą T-212/06 R iš registro.
- 21 2007 m. kovo 28 d. atskirame dokumente pateiktu Komisijos prašymu, kurio ieškovė neginčijo savo 2007 m. balandžio 30 d. rašytinėse pastabose, 2007 m. birželio 19 d. Pirmosios instancijos teismas, ėmęsis proceso organizavimo priemonių, nusprendė, kad klausimas dėl žalos atlyginimo dydžio nebus nagrinėjamas, kol bus nuspręsta, ar Europos bendrija yra atsakinga už ieškovės nurodytą žalą.
- 22 Byla buvo paskirta trečiajai kolegijai. Kadangi Pirmosios instancijos teismo sudėtis pakeista, teisėjas pranešėjas paskirtas į šeštąją kolegiją, kuriai galiausiai ir skirta ši byla. Kadangi teisėjas pranešėjas negalėjo dalyvauti nagrinėjant bylą, 2008 m. sausio 7 d. Sprendimu Pirmosios instancijos teismo pirmininkas perskyrė bylą penktajai kolegijai.
- 23 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Per 2009 m. kovo 5 d. posėdį buvo išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 24 Ieškinyje ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti 2006 m. liepos 20 d. elektroninį laišką. Paskui 2006 m. rugpjūčio 25 d. laiške ieškovė nurodė, kad jos prašymas dėl panaikinimo apima ir 2006 m. rugpjūčio 24 d. raštą. Jos reikalavimai dėl panaikinimo buvo vėliau pakartoti 2006 m. spalio 24 d. laišku.

25 Savo dublike ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- priteisti iš Komisijos atlyginti nuostolius, kuriuos ji patyrė dėl 2006 m. liepos 20 d. elektroninio laiško ir 2006 m. rugpjūčio 24 d. rašto, su palūkanomis,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtina ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

27 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad per žodinę proceso dalį ieškovė atsiėmė reikalavimus dėl 2006 m. liepos 20 d. elektroninio laiško ir 2006 m. rugpjūčio 24 d. rašto panaikinimo. Tai buvo patvirtinta per posėdį. Todėl Pirmosios instancijos teismas nagrinės tik reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

Šalių argumentai

- 28 Ieškovė priekaištauja Komisijai, kad ši FSA papildomam pranešimui išplatinti nustatė sąlygą, nurodydama FSA patvirtinti, jog ieškovė, gamindama baltąjį sūrį, nenaudoja pieno, kurio sudėtyje yra antibiotikų, ir skysto pieno, arba alternatyviai nurodydama, kad šis pranešimas bus paskelbtas kartu su Sveikatos ir vartotojų apsaugos GD pranešimu, jog, Komisijos tarnybų nuomone, ieškovės pagamintu baltuoju sūriu negali būti prekiaujama.
- 29 Ieškovė visų pirma mano, jog 2006 m. liepos 20 d. elektroninis laiškas yra galutinis Komisijos atsisakymas išplatinti FSA papildomą pranešimą, jei kartu nebus išplatintas priešingo turinio pranešimas, parodantis Komisijos nepritariamą. Šio atsisakymo galutinį pobūdį įrodo tai, kad 2006 m. liepos 20 d. elektroniniu laišku buvo atsakyta į 2006 m. liepos 19 d. FSA elektroninį laišką, kuris, ieškovės nuomone, negali būti suvokiamas kitaip nei prašymas išplatinti informaciją. Be to, ieškovė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas turi nagrinėti šį ieškinį kaip prašymą atlyginti žalą, sukeltą ne tik 2006 m. liepos 20 d. elektroniniu laišku, bet ir 2006 m. rugpjūčio 24 d. raštu, nors jį SĮPS išplatino jau pateikus ieškinį.
- 30 Viena vertus, šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad 2006 m. rugpjūčio 24 d. rašto pasekmės yra tokios pačios kaip ir 2006 m. liepos 20 d. elektroninio laiško ir kad ginčijant šiuos du aktus pateikti argumentai ir pretenzijos taip pat identiški.
- 31 Kita vertus, ji remiasi nutartimi *Bowland Dairy Products prieš Komisiją*, nurodyta šio sprendimo 18 punkte, kaip laikinąją apsaugos priemonę Komisijai nurodančią atsiimti 2006 m. rugpjūčio 24 d. raštą, kol bus priimta nutartis, užbaigianti laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą. Ieškovė mano, kad, atsižvelgiant į EB 242 straipsnio ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio nuostatas,

Pirmosios instancijos teismo pirmininkas negalėjo įpareigoti atšaukti 2006 m. rugpjūčio 24 d. rašto, jei jis nebūtų traktuojamas kaip priklausantis ieškinio dalykui.

- 32 Komisija mano, kad 2006 m. liepos 20 d. elektroninis laiškas nėra atsakymas išplatinti FSA papildomą pranešimą, nes iki šios datos į ją nebuvo kreiptasi su tokiu galutiniu prašymu. Iš tiesų 2006 m. liepos 19 d. elektroniniu laiškų FSA paprasčiausiai konsultavosi dėl papildomo pranešimo projekto.
- 33 Be to, Komisija teigia, kad ieškinys neapima 2006 m. rugpjūčio 24 d. rašto, nes jis parengtas vėliau, nei buvo pateiktas ieškinyje. Ji tvirtina, kad pradinės ieškinio apimties išplėtimas Komisijai adresuotu laiškų yra neįprasta procedūra, akivaizdžiai neatitinkanti Teisingumo Teismo statuto ir Procedūros reglamento.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 34 Pirmiausia reikia priminti, kad Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmojoje pastraipoje, taikomoje per procesą Pirmosios instancijos teisme pagal Statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą, nurodyta, kad „bylos Teismui pateikiamos pareiškimu, adresuojamu Teismo kanceliarijai“, ir kad „pareiškime nurodoma <...> ginčo dalykas, reikalavimai bei teisinių argumentų santrauka, kuria pareiškimas yra grindžiamas“.
- 35 Be to, Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose numatyta, kad Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje apibrėžtame ieškinyje nurodomi ginčo dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka bei ieškovo reikalavimai.

- 36 Nors Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalimi tam tikromis aplinkybėmis leidžiama vykstant procesui pateikti naujus pagrindus, ši nuostata jokių būdu negali būti aiškinama kaip leidžianti ieškovei pateikti Pirmosios instancijos teismui naujus reikalavimus ir taip pakeisti ginčo dalyką (žr. 2001 m. liepos 12 s. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Banatrading prieš Tarybą*, T-3/99, Rink. p. II-2123, 28 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 37 Antra, reikia priminti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog Bendrijos deliktinė atsakomybė kyla tuo atveju, kai tenkinamos visos sąlygos: institucijų veiksmai, kuriais jos kaltinamos, yra neteisėti, padaryta reali žala bei egzistuoja priežastinis ryšys tarp šių veiksmų ir nurodytos žalos. Jei nėra tenkinama nors viena šių sąlygų, visą ieškinį reikia atmesti, nesant reikalo nagrinėti kitų sąlygų (žr. 1982 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oleifici Mediterranei prieš EEB*, 26/81, Rink. p. 3057, 16 punktą; 1995 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Exporteurs in Levende Varkens ir kt. prieš Komisiją*, T-481/93 ir T-484/93, Rink. p. II-2941, 80 punktą ir 2007 m. liepos 19 d. Sprendimo *Bouychou prieš Komisiją*, T-344/04, 33 punktą bei nurodytą teismų praktiką).
- 38 Iš šios teismų praktikos matyti, kad institucijos atsakovės aktas arba elgesys, dėl kurių kilo nurodyta žala, yra ieškinio dėl žalos atlyginimo dalyko dalis ir turi būti ieškinyje nurodytas. Dėl tos pačios priežasties tokio ieškinio reikalavimai turi būti suprantami taip, kad jie susiję su ieškinyje nurodyto akto ar veiksmų tariamai sukeltos žalos atlyginimu.
- 39 Trečia, reikia pabrėžti, kad Reglamento Nr. 178/2002 50 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta SĮPS, kuri kaip tinklo narius jungia valstybes nares, Komisiją ir Europos maisto saugos tarnybą (EFSA), o Komisija yra atsakinga už šio tinklo valdymą. Šiuo tinklu valstybės narės praneša Komisijai apie to paties straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos a–c punktuose išvardytas priemones bei pagal tos pačios dalies antrąją pastraipą – papildomą informaciją, konkrečiai kalbant, kai priemonės, apie kurias buvo pranešta,

keičiamos arba atšaukiamos. Savo ruožtu Komisija turi nedelsdama pateikti tinklo nariams papildomą pranešimą ir informaciją, kurią ji gauna pagal tos pačios dalies pirmąją ir antrąją pastraipas. Tačiau, kaip tinklo narys, Komisija taip pat gali pagal Reglamento Nr. 178/2002 50 straipsnio 2 dalį perduoti kitiems tinklo nariams bet kokią turimą informaciją apie didelį tiesioginį ar netiesioginį pavojų žmonių sveikatai, susijusį su maistu ar pašarais.

40 Iš šių nuostatų matyti, kad Reglamento Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalyje minėtų pranešimų parengimas ir jų perdavimas Komisijai tam, kad jie būtų pateikti kitiems tinklo nariams, yra tik suinteresuotosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pareiga.

41 Akivaizdu, kad negalima atmesti galimybės, jog net tuo atveju, kuris priklauso nacionalinės valdžios institucijų kompetencijai, Komisija gali pareikšti savo nuomonę, kuri vis dėlto neturi teisiųjų pasekmių ir neprivaloma šioms valdžios institucijoms (1980 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sucrimex ir Westzucker prieš Komisiją*, 133/79, Rink. p. 1299, 16 punktas ir 1989 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, 151/88, Rink. p. 1255, 22 punktas; 2002 m. sausio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Van Parys ir Pacific Fruit Company prieš Komisiją*, T-160/98, Rink. p. II-233, 65 punktas). Todėl reikalavimai dėl žalos atlyginimo, pagrįsti tuo, kad Komisija pareiškė tokią nuomonę, yra nepriimtini (2006 m. rugsėjo 8 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Lademporiki ir Parousis & Sia prieš Komisiją*, T-92/06, 26 punktas; taip pat šia prasme žr. minėto sprendimo *Sucrimex ir Westzucker prieš Komisiją* 22 ir 25 punktus).

42 Šioje byloje reikia nurodyti, kad 2006 m. liepos 20 d. elektroninis laiškas buvo nusiųstas FSA atsakant į jos 2006 m. liepos 19 d. elektroninį laišką. Tačiau iš pastarojo išplaukia,

kad FSA norėjo Komisijos komentarų ir pasiūlymų, įskaitant pasiūlymus dėl alternatyvaus pranešimo parengimo. Be to, FSA pabrėžė ketinanti išplatinti pranešimą SĮPS kuo greičiau ir kad šiam tikslui ji norėjo gauti greitą Komisijos atsakymą.

- 43 Iš to išplaukia, kad 2006 m. liepos 20 d. elektroniniame laiške išreiškiama tik Komisijos nuomonė atsakant į FSA šiuo klausimu pateiktą prašymą. Todėl pagal šio sprendimo 41 punkte nurodytą teismų praktiką ieškinio reikalavimai dėl žalos atlyginimo, pagrįsti tuo, kad Komisija, atsakydama į FSA prašymą, išreiškė savo nuomonę dėl papildomos informacijos pranešimo Reglamento Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos prasme, kurį FSA ketino jai perduoti tam, kad pateiktų kitiems tinklo nariams, yra nepriimtini ir turi būti atmesti.
- 44 Kalbant apie ieškovės prašymą taip pat atsižvelgti į 2006 m. rugpjūčio 24 d. raštą, pateiktą grindžiant jos reikalavimus dėl žalos atlyginimo, pažymėtina, jog iš šio sprendimo 34–36 punktuose nurodytos teismų praktikos matyti, kad jis taip pat turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes juo siekiama pakeisti ginčo dalyką bei pirminius ieškinio reikalavimus (taip pat šia prasme žr. sprendimo *Banatrading prieš Tarybą*, minėto šio sprendimo 36 punkte, 29 punktą).
- 45 Aplinkybė, kad Pirmosios instancijos teismo pirmininkas nutartimi *Bowland Dairy Products prieš Komisiją*, nurodytoje šio sprendimo 18 punkte, įpareigojo atšaukti 2006 m. rugpjūčio 24 d. raštą, priešingai nei teigia ieškovė, negali šios išvados paneigti. Šiuo klausimu pakanka nurodyti, kad tai buvo nutartis, priimta per procedūrą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kuri nedaro jokios įtakos pagrindinės bylos eigai.

46 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ieškinį dėl žalos atlyginimo reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

47 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus, įskaitant proceso dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.

- 2. Priteisti iš ieškovės *Bowland Dairy Products Ltd* bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurios susijusios su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Paskelbta 2009 m. spalio 29 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.